

29, 52, 64 m. fl., ere for en større eller mindre Del motiverede ved det her omhandlede Hensyn.

For de mere materielle Reglers Bedkommende er Udvalgets Hovedandring den, der vedrører Forslagets Fordeling af Bedligholdelsesbyrden. Udvalget finder det naturligt og billigt, at Udgifterne ved et nyt Foretagende som en Regulering falde paa samtlige i Foretagendet Interesserede, og det er kun en Konsekvens heraf, at den af sig Regulering følgende Foregelse i Bedligholdelsesbyrden fordeles paa samme Maade. Derimod kan Udvalget ikke erkjende det for stemmende med rigtige Grundsaetninger, at man ved en abstrakt Lovregel griber ind i bestaaende private Forhold og omfordeler Forpligtelser eller paalægger nye, saaledes som det er sket ved den Regel (§ 13), der paalægger Alle, som have Interesse i Bandlebet, at deltage i Bedligholdelsen, uden Hensyn til at denne gennem umindelige Lidelser og veksende Eiendomsforhold har hvilet paa visse bestemte Eiendomme. Naar Udvalget i Modsaetning hertil opretholder den for hvert enkelt Bandleb nugældende Ordning, overses det ikke, at den, igrødt kun lidet benyttede, Afgang, som Bredeierne efter den gjældende Ret have til ved Regulering af Hovedvandløbene at drage andre Eiendomme med ind under Bedligholdelsesbyrden, for Fremtiden standses, men Udvalget skjønner ikke, at en saadan Afgang hviler paa bedre Grund for den ene Klasse Bandleb end for den anden, og har derfor ingen Betænkelse ved at ophæve den. Derimod er det en Selvfølge, at hvor denne Afgang er benyttet og har skabt nye Retforhold, der bliver den saaledes lovligt tilveiebragte Tilstand at opretholde.

Paa den anden Side lader det sig neppe bestribe, at de Eiendomme, hvem Byrderne ved et Bandleb paahvile, haade efter den gjældende Ret ere og efter Sagens Natur bør være Herrer over Bandlebets Benyttelse. Den Afgang, som Forslaget (§ 67) giver Andre til at deltage i Brugen af Bandlebet, kan derfor fra dette Synspunkt ikke billiges. Udvalget har dog troet, at det ved større Bandlebsanlæg, som foretages af dertil dannede Interessentskaber, hvilket vanskelig lader sig tænke, uden at Bredeierne enten alle eller dog for en væsentlig Del ere Participanter i samme, lod sig gjøre at bibeholde Forslagets Regel, idet man derved ogsaa har ladet sig lede af den Betragtning, at slige Interessentskaber ville have væsentlig Interesse for Bredeierne, uden at Lovgivningen indeholder Regler, hvorved disse kunne komme ud over Enkeltes ubegrundede Modstand mod et for Alle nyttigt Foretagende.

Saad Udvalget igrødt til at bemærke, vil finde sin naturlige Plads ved Lovforslagets enkelte Paragrafer som Begrundelse af de stillede Andringforslag.

Til §§ 3—27.

Udvalgets Andringer til disse Paragrafer ere dels temmelig talrige, dels medføre adskillige af dem en Række formelle Andringer ved andre Paragrafer, hvis særskilte Opstilling i ikke ringe Grad vilde bevære Overfigten. Da dertil kommer, at man af de ovenfor anførte Grunde paa flere Punkter har maattet ønske en anden Fordeling af Lovstoffet, har Udvalget foretrukket at omredigere dette Afsnit og sammenarbejde de stillede Andringer med Forslaget. Man har havt saameget mindre Betænkelse ved at følge denne Vej, som Udvalget i sin Helhed er enig om de foreslaaede Andringer. Et enkelt Punkt, hvorom Enighed ikke er opnaaet, vil da som Underandringforslag særlig blive undergivet Thingets Afstemning: Nebenfor følger en Redegjørelse for de foretagne Forandringer, forsaavidt disse ikke ere af rent formel Natur:

Til § 3.

Udvalget formener, at Klassifikationen af Bandlebene for Sognekommunernes Bedkommende kan betros Sogneraadene, men har paa den anden Side fundet det rigtigt, at der helt igennem aabnes de Interesserede Afgang til at bringe disse følgevigtige Spørgsmaal ind for de overordnede Myndigheder. Naar Sagen derimod er afgjort i første Instants til Alles Tilfredshed, turde der være ringe Grund til at lade de overordnede Myndigheder gribe ind af egen Drift.

Til § 4.

Den i § 4 givne Afgang for de Interesserede til at udtale sig om et Bandlebs Optagelse eller Udfættelse af de mindre offentlige Bandleb bør formentlig udvides til Hovedvandløbene og komme til Anvendelse uden Hensyn til, om Beslutningen tages af de kommunale Myndigheder i første Instants eller af høiere Myndighed, medens det dog i sidste Tilfælde vil findes naturligt, at Bekjendtgjørelsen udfædtes og Andragenderne modtages af de underordnede Autoriteter. Udvalget skjønner ikke, at der ved denne Bekjendtgjørelse kommer til at foreligge Noget, som kan kaldes „et Forslag“, eller som egner sig til at ligge til Efterhyn.

Til § 5.

For at udelukke den Opfattelse, at det alene for at beskrive Bandlebets Skikkelse skulde være nødvendigt at lade foretage Nivellement og Sig-nende, har Udvalget forandret Ordet „navnlig“ i 3die Linie til „saasom“.